

FUNDACJA JANA PAWŁA II JOHN PAUL II FOUNDATION

BIULETYN / NEWSLETTER

VOL. IV, No. 14

PUBLISHED BY JOHN PAUL II FOUNDATION VIA DI PORTA ANGELICA 63 00193 ROME, ITALY
TEL. 06-9761-7577 TEL/FAX: 0039-0668-618-44; E-MAIL: jp2f@nettuno.it

JUNE 2006

PIERWSZA ROCZNICA ŚMIERCI SŁUGI BOŻEGO JANA PAWŁA II

2 kwietnia 2006 r. Kościół zatrzymał się w modlitwie i medytacji, kierując swój wzrok w stronę domu Ojca w pierwszą rocznicę śmierci Jana Pawła II. Tego dnia, z inicjatywy ks. kard. Camillo Ruiniego na placu św. Piotra odbyło się modlitewne czuwanie. Zgromadziło ono dziesiątki tysięcy wiernych z całego świata. O godz. 21.00 rozpoczęła się modlitwa różańcowa, której z okna swego apartamentu przewodniczył Benedykt XVI.

Następnego dnia Ojciec Święty przewodniczył na placu św. Piotra Mszy św. koncelebrowanej wspólnie z 44 kardynałami, w związku z pierwszą rocznicą odejścia Jana Pawła II do domu Ojca. Rozważając bogactwo pontyfikatu Jana Pawła II wszyscy zanosili gorące modlitwy o jego rychłą beatyfikację.

2 kwietnia swoje rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański» Benedykt XVI poświęcił Janowi Pawłowi II.

«Drodzy Bracia i Siostry! 2 kwietnia ubiegłego roku, dokładnie przed rokiem, w tych właśnie godzinach i w tym apartamencie, umiłowany Papież Jan Paweł II przeżywał ostatni etap swej ziemskiej pielgrzymki, pielgrzymki wiary, miłości i nadziei, która pozostawiła głęboki ślad w dziejach Kościoła i ludzkości. Jego agonia i śmierć były niczym przedłużenie *Triduum* paschalnego. Wszyscy pamiętamy obrazy z jego ostatniej Drogi Krzyżowej w Wielki Piątek: nie mógł udać się do Koloseum, uczestniczył w niej w swej kaplicy prywatnej, trzymając w rękach krzyż. W uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego udzielił błogosławieństwa *Urbi et Orbi* samym gestem dłoni, ponieważ nie mógł już mówić. Nigdy nie zapomniemy tego błogosławieństwa. Było to błogosławieństwo naznaczone największym cierpieniem i najbardziej wzruszające. Dał nim ostateczne świadectwo tego, że chciał wypełnić swą posługę aż do końca. Jan Paweł II zmarł tak jak zawsze żył, z niezłomną odwagą wiary, oddając

się Bogu i zawierając Najświętszej Maryi Pannie. Dziś wieczór będziemy go wspominać podczas czuwania na modlitwie maryjnej na placu św. Piotra, gdzie jutro po południu odprawię za niego Mszę św.

Rok po jego przejściu z ziemi do domu Ojca możemy postawić sobie pytanie: co pozostawił nam ten wielki Papież, który wprowadził Kościół w trzecie tysiąclecie? Jego spuścizna jest ogromna, ale przesłanie tego bardzo długiego pontyfikatu można ująć w słowach, którymi go zainaugurował tu, na placu św. Piotra, 22 października 1978 r.: „Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”. To niezapomniane wezwanie, które wciąż słyszę, jakby zostało wypowiedziane wczoraj, Jan Paweł II realizował całą swą osobą i przez całą swoją misję Następcy Piotra, zwłaszcza przez niezwykle program swych podróży apostolskich. Wizyty w krajach całego świata, spotkania z tłumami, wspólnotami kościelnymi, rządzącymi, zwierzchnikami religijnymi, odwiedzanie różnych środowisk społecznych były jakby jednym wielkim gestem potwierdzającym te wypowiedziane na początku słowa. Zawsze głosił Chrystusa, przedstawiając Go wszystkim, tak jak uczynił to Sobór Watykański II, jako odpowiedź na oczekiwania człowieka, pragnienia wolności, sprawiedliwości i pokoju. Chrystus jest Odkupicielem człowieka – powtarzał – jedynym prawdziwym Zbawicielem każdego człowieka i całego rodzaju ludzkiego.

W ostatnich latach Pan stopniowo ogołacał go ze wszystkiego, aby w pełni upodobnić go do siebie. I kiedy nie mógł już podróżować, potem również chodzić, a na koniec nawet mówić, jego gest, jego głoszenie ograniczyło się do tego, co istotne: daru z siebie aż do końca. Jego śmierć była dopełnieniem konsekwentnego świadectwa wiary, które poruszyło serca tak wielu ludzi dobrej woli. Jan Paweł II odszedł od nas w sobotę, w dniu w sposób szczególny poświęconym Maryi, do której zawsze żywił synowskie przywiązanie. Niebieską Matkę Bożą prosimy teraz, aby nam pomogła zachować bogactwo tego wszystkiego, co nam dał i czego nas nauczył ten wielki Papież».

FIRST ANNIVERSARY OF THE DEATH OF THE SERVANT OF GOD JOHN PAUL II

April 2, 2006. On the first anniversary of the death of John Paul II the universal Church paused to pray and reflect and concentrate its gaze toward the Home of the Father. On that day, at the initiative of Cardinal Camillo Ruini, a prayer vigil was conducted at St. Peter's Square for tens of thousands of the faithful from all around the world. At 9:00 P.M. Pope Benedict XVI led the recitation of the rosary from the window of his apartment.

The following day the Holy Father concelebrated the Holy Sacrifice of the Mass in St. Peter's Square with 44 cardinals marking the first anniversary of the departure of John Paul II to the Home of his Father. Reflecting on the rich heritage of his pontificate, the faithful prayed for his early beatification. In his reflection after the Angelus the Holy Father dedicated his thoughts to the person of John Paul II.

«Dear Brothers and Sisters,

On 2 April last year, just as today, in these very hours and here in this very apartment, beloved Pope John Paul II was living the last stage of his earthly pilgrimage, a pilgrimage of faith, love and hope which left a profound mark on the history of the Church and of humanity. His agony and death constitute, as it were, an extension of the Easter *Triduum*.

We all remember the images of his last Way of the Cross on Good Friday: being unable to go to the Colosseum, he followed it in his Private Chapel, a cross in his hands. Then, on Easter morning he imparted the *Urbi et Orbi* Blessing, unable to speak, solely with the gesture of his hand. Let us never forget that Blessing. It was the most heartfelt and moving Blessing which he left us as the last testimony of his desire to carry out his ministry to the very end.

John Paul II died as he had always lived, inspired by the indomitable courage of faith, abandoning himself to God and entrusting himself to Mary Most Holy. This evening

we will commemorate him with a Marian Prayer Vigil in St Peter's Square, where tomorrow afternoon we will celebrate Mass for him.

A year after his departure from this earth to the Father's house, we can ask ourselves: what did this great Pope who led the Church into the third millennium leave us?

His legacy is immense but the message of his very long Pontificate can be summed up well in the words he chose to inaugurate it, here in St

Peter's Square on 22 October 1978: "Open wide the doors to Christ!" (Inauguration Homily; L'Osservatore Romano English edition, 2 November 1978, p. 12). **John Paul II incarnated this unforgettable appeal, which I feel resounding within me as if it were yesterday, in the whole of himself and in the whole of his mission as Successor of Peter, especially with his extraordinary programme of Apostolic Journeys. In visiting the countries of the entire world, meeting the crowds, the Ecclesial Communities, the Heads of Government, Religious Leaders and various social realities, he was making, as it were, a great gesture to confirm his initial words. He always proclaimed Christ, presenting him to everyone, as did the Second Vatican Council, as an answer to man's expectations, expectations of freedom, justice and peace. Christ is the Redeemer of man, he was fond of repeating, the one genuine Saviour of every person and the entire human race.**

In his last years, the Lord gradually stripped him of everything, to make him fully resemble him. And when henceforth he could no longer travel or even walk, or finally even speak, his gesture, his proclamation, was reduced to the essential: to the gift of himself to the very end. His death was the fulfilment of a consistent witness of faith that moved the hearts of so many people of good will.

John Paul II departed from us on a Saturday dedicated especially to Mary, for whom he had always had a filial devotion. Let us now ask the heavenly Mother of God to help us treasure what this great Pope gave and taught us.

(All English texts were translated by Rev. Walter J. Ziemba)

NOWI KARDYNAŁOWIE

24 marca podczas Publicznego Konsystorza na placu św. Piotra, Ojciec Święty Benedykt XVI nałożył birety kardynalskie 15 nowym kardynałom pochodzącym z 11 krajów. Liczba kardynałów elektorów wynosi teraz 120 zgodnie z normą ustaloną przez papieża Pawła VI. Uroczystość miała charakter Liturgii Słowa. Po homilii nowo mianowani kardynałowie złożyli wyznanie wiary oraz przysięgę wierności i posłuszeństwa papieżowi i jego następcom. Następnie Benedykt XVI nałożył każdemu z nich purpurową piuskę i biret kardynalski oraz wręczył bullę nominacyjną. Następnego dnia, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego podczas uroczystej koncelebrowanej Mszy św. Ojciec Święty przekazał każdemu z nowych purpuratów pierścień kardynalski, znak godności oraz szczególnej więzi ze Stolicą Apostolską i Następcą św. Piotra.

Nominacja nowych członków Kolegium Kardynalskiego jest ważnym wydarzeniem w życiu Kościoła. Kardynałowie bowiem stanowią «Senat Kościoła» i są najbliższymi współpracownikami Następcy św. Piotra. Pracują w poszczególnych dykasteriach Kurii Rzymskiej lub są pasterzami kościołów lokalnych. Każdy z nich otrzymuje kościół tytularny w Rzymie, przez co zostaje włączony do kleru Kościoła,

który jest w Rzymie, a jednocześnie kardynalska posługa pasterska w Kościele lokalnym jest świadectwem powszechnej obecności Kościoła na całej kuli ziemskiej. Kodeks Prawa kanonicznego, w kanonie 349 stanowi: «*Kardynałowie świętego rzymskiego Kościoła tworzą szczególne Kolegium, któremu przysługuje prawo wyboru Biskupa rzymskiego, zgodnie z postanowieniami specjalnego prawa. Ponadto kardynałowie są do dyspozycji papieża, czy to działając kolegialnie, gdy są zwoływani razem do rozważenia ważniejszych spraw, czy też pojedynczo, mianowicie przez wykonywanie różnych urzędów, świadcząc pomoc Biskupowi Rzymskiemu, zwłaszcza w codziennej trosce o Kościół powszechny*».

Uroczystość na placu św. Piotra zgromadziła bardzo wiele osób związanych z nowo mianowanymi kardynałami. Obecne były oficjalne delegacje z krajów pochodzenia nowych purpuratów, wierni z ich diecezji, pracownicy Kurii rzymskiej oraz Kościół rzymski, który otoczył ich serdeczną modlitwą.

W homilii Benedykt XVI skierował do wszystkich słowa medytacji związanej z tym wydarzeniem: «**Zwyczajny Konsystorz Publiczny jest wydarzeniem, które ukazuje w sposób bardzo wymowny powszechną naturę Kościoła, docierającego do każdego zakątka na świecie, by głosić wszystkim Dobrą Nowinę o Chrystusie Zbawicielu. Umiłowany Jan Paweł II zwołał aż dziewięć konsystorzów, przyczyniając się tym w sposób decydujący do odnowy Kolegium Kardynalskiego, zgodnie ze wskazaniem Soboru Watykańskiego II i sługi Bożego Pawła VI. (...)**

Przywdziana przez was purpura niech będzie zawsze wyrazem caritas Christi, niech was pobudza do żarliwego miłowania Chrystusa, Jego Kościoła i całej ludzkości. (...)

Liczę na was, drodzy bracia kardynałowie, że będziecie dokładać starań, by zasada miłości mogła promieniować i potrafiła ożywić Kościół na każdym szczeblu jego hierarchii, każdą wspólnotę i instytut zakonny, każdą inicjatywę duchową, apostolską i każdą działalność społeczną. Liczę na was, na to, że dzięki wam wspólne dążenie do kontemplowania otwartego Serca Chrystusa zagwarantuje i przyspieszy dążenie do pełnej jedności chrześcijan. Liczę na was, na to, że dzięki docenieniu wartości małych i ubogich Kościołów ukaże światu w sposób wyrazisty przesłanie i wyzwanie cywilizacji miłości. To wszystko, w moim przekonaniu, symbolizuje purpura, którą zostaliście przyozdobieni. Niech będzie ona naprawdę symbolem gorącej miłości chrześcijańskiej widocznej w waszym życiu».

Benedykt XVI wyniósł do godności kardynalskiej metropolitę krakowskiego abpa Stanisława Dziwisza. Nominacja ta została przyjęta z wielką radością przez Kościół w Polsce, a także przez Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w różnych krajach na świecie. Do księdza kardynała Dziwisza należy władza zwierzchnia Fundacji Jana Pawła II i jest on dla nas żywym świadkiem obecności Sługi Bożego Jana Pawła II we wszystkich dziełach Fundacji. W poniedziałek 26 marca ks. kard. Stanisław Dziwisz przewodniczył Mszy św. w Grotach Waty-

kańskich przy grobie Jana Pawła II, dziękując Bogu za dar godności kardynalskiej. Na początku Mszy św. skierował do wszystkich obecnych następujące słowa: «*Ten dar jest wezwaniem do jeszcze większej miłości do Ludu Bożego, do służenia jego jedności. Potrzebuję Bożej pomocy. Dlatego proszę o nią za wstawiennictwem Sługi Bożego Jana Pawła II. Proszę również i was o modlitwę*». Ks. kard. Stanisław Dziwisz otrzymał tytułarny kościół w Rzymie Santa Maria del Popolo, znajdujący się przy Piazza del Popolo w centrum Wiecznego Miasta.

Księdzu Kardynałowi składamy najlepsze życzenia Bożej opieki w posługiwaniu Kościołowi powszechnemu i zapewniamy o naszej pamięci modlitewnej.

NEW CARDINALS

On March 24th during a Public Consistory in St. Peter's Square Pope Benedict XVI presented birettas to 15 new cardinals from 11 countries. The College of Cardinals now numbers 120 in accord with the number established by Pope Paul VI. The ceremony took the form of a Liturgy of the Word. After the homily the new cardinals made their profession of faith and declaration of obedience to the Holy

Father and his successors. Then Benedict XVI imposed the scarlet zucchetto and a cardinal's biretta on each cardinal and presented each with his Bull of Nomination. The next day on the Feast of the Annunciation at a concelebrated Mass the Holy Father presented the cardinal's rings, a sign of this special dignity and of the special bond with the Apostolic See and the Successor of Peter.

The nomination of new members to the College of Cardinals is an important event in the life of the Church. The cardinals constitute the Senate of the Church and are the closest collaborators of the Successor of St. Peter. They work in the various Congregations of the Roman Curia or are heads of local churches. Each of the cardinals is assigned a titular church in Rome, which includes them into the clergy of the Church, which is in Rome, and at the same time their pastoral work in the local Church is evidence of the universal presence of the Church around the world. The Code of Canon Law, Canon 349 states: *"The Cardinals of the Holy Roman Church constitute a special College, which has the right to elect the Bishop of Rome, in accord with specially established law. The cardinals are also at the disposition of the Pope, acting either collegially when they are summoned to consider important matters, or individually fulfilling the various offices and assisting the Bishop of Rome in the daily concern for the universal Church."*

The ceremony in St. Peter's Square assembled a great number of people who are associated with the new cardinals. There were present official delegations from the countries of the new cardinals, faithful from their dioceses, staff members of the Roman Curia, and members of the Church of Rome, which welcomed them with sincere prayers.

In his homily Benedict XVI directed his words of meditation about the event to all present: **«The Ordinary Public Consistory is an event that manifests most eloquently the universal nature of the Church, which has spread to every corner of the world in order to proclaim to all people the Good News of Christ our Saviour. The beloved Pope John Paul II celebrated nine Consistories in all, thus contributing effectively to the renewal of the College of Cardinals along the lines established by the Second Vatican Council and the Servant of God Pope Paul VI. (...)**

May the scarlet that you now wear always express the caritas Christi, inspiring you to a passionate love for Christ, for his Church and for all humanity. (...)

I am counting on you, dear Brother Cardinals, to ensure that the principle of love will spread far and wide, and will give

new life to the Church at every level of her hierarchy, in every group of the faithful, in every religious Institute, in every spiritual, apostolic or humanitarian initiative. I am counting on you to see to it that our common endeavour to fix our gaze on Christ's open Heart will hasten and secure our path towards the full unity of Christians. I am counting on you to see to it that the Church's solicitude for the poor and needy challenges the world with a powerful statement on the civilization of love. All this I see symbolized in the scarlet with which you are now invested. May it truly be a symbol of ardent Christian love shining forth in your lives.»

Benedict XVI named the Metropolitan of Krakow, Archbishop Stanislaus Dziwisz, a cardinal. His nomination brought great joy to all in the Church in Poland, as well as to all of the Friends of the John Paul II Foundation. Cardinal Dziwisz is the head of the John Paul II Foundation, and he is a living witness of the presence of the Servant of God John Paul II in all of the activities of the Foundation. Monday, March 26th, Cardinal Dziwisz was the principle celebrant at a Mass offered at the grave of John Paul II at which he expressed his gratitude for being named a cardinal. At the beginning of the Mass, the cardinal said: *“This gift is a summons to a greater love for the people of God, to serve its unity. I need God's help. Therefore, I ask for it through the intercession of the Servant of God John Paul II. I also ask you for your prayers.”* Cardinal Dziwisz was assigned as his titular church Santa Maria del Popolo in Rome, which is located at Piazza del Popolo in the center of the Eternal City.

We extend best wishes to Cardinal Dziwisz and pray for God's graces for him in his service to the universal Church and we promise to remember him in our prayers.

PIELGRZYMKA STYPENDYSTÓW DO KRAKOWA

Organizowanie pielgrzymek do różnych świętych miejsc w Polsce i Europie jest wpisane w program wychowawczy Fundacji Jana Pawła II. W tym roku, w dniach 18-19 lutego, stypendyści wraz z członkami Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Polsce wyruszyli do Krakowa. Na szlaku pielgrzymki znalazło się kilka wyjątkowych miejsc świętych, naznaczonych także obecnością kardynała Wojtyły, a potem Jana Pawła II.

Pierwszym punktem zatrzymania była katedra na Wawelu. Miejsce święte, szczególnie ważne dla historii, kultury i tożsamości polskiej, w którym krzyżowały się losy narodów Europy Środkowo-Wschodniej. Obecność w tym miejscu stała się okazją do wyrażenia wdzięczności Panu Bogu za dziedzictwo Sługi Bożego Jana Pawła II, a szczególnie za założoną przez niego Fundację. Mszy św. dziękczynnej przewodniczył ks. infułat Janusz Bielański, proboszcz katedry, który wygłosił również homilię. Wyraził radość z przybycia stypendystów i wezwał ich do włączenia się w piękny łańcuch ludzi świętych, którego pierwszym ogniwem jest

św. Stanisław Biskup, a jednym z kolejnych – św. Jadwiga Królowa, zasłużona dla rozwoju intelektualnego i religijnego Europy Środkowo-Wschodniej. Dzięki życzliwości i dobroci serca Księdza Proboszcza, grupa mogła bezpłatnie zwiedzić krypty z grobami królów i wielkich Polaków oraz dzwonnice, gdzie można było dotknąć serca dzwonu Zygmunta. Po Mszy św. stypendyści zwiedzali także zamek na Wawelu.

Późnym popołudniem uczestnicy pielgrzymki zostali przyjęci w pałacu arcybiskupim. Spotkali się tam z ks. kard. Stanisławem Dziwiszem, który sprawuje władzę zwierzchnią nad Fundacją Jana Pawła II. Wizyta rozpoczęła się w kaplicy, gdzie przedstawiciele Towarzystwa Przyjaciół Fundacji oraz stypendystów podziękowali Księdzu Kardynałowi za możliwość spotkania i za jego osobiste zaangażowanie w dzieło Fundacji, szczególnie Domu w Lublinie. W przemówieniu Ksiądz Kardynał zwracał uwagę na wyjątkowość Krakowa na mapie kulturalnej i naukowej Polski. Wskazywał na ślady Jana Pawła II w tym mieście i w tej kaplicy, w której przyjął święcenia kapłańskie, w której się modlił i przygotowywał różne dokumenty. Ksiądz Kardynał dziękował także członkom Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II za ich pracę i wkład na rzecz Domu w Lublinie. Na koniec wszyscy odmówili modlitwę o beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II.

Druga część spotkania upłynęła na indywidualnych rozmowach. Ksiądz Kardynał witał się z każdym osobno, pytał o pochodzenie, o studia. Siostry sercanki pracujące w pałacu arcybiskupim przygotowały poczęstunek.

Tego dnia wieczorem pielgrzymi wysłuchali wykładu prof. dra hab. Grzegorza Przebindy z Instytutu Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od wielu lat zajmuje się historią i literaturą Rosji. Napisał książkę: *Większa Europa – Papież wobec Rosji i Ukrainy*. W swoim wykładzie mówił o Janie Pawle II i jego stosunku wobec prawosławia, wobec grekokatolicyzmu na Ukrainie, wobec przemian w Rosji.

W niedzielny poranek stypendyści uczestniczyli we Mszy św. w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach. Przewodniczył jej ks. kard. Stanisław Nagy. W pierwszej części homilii odniósł się do czytań mszalnych na temat przebaczenia grzechów i roli Kościoła w przekazywaniu Bożego Miłosierdzia, które dokonywane w czasie przez konfesjonał ma swoje skutki w wieczności w Królestwie Bożym. W drugiej części zwrócił się bezpośrednio do uczestników, podkreślając, że pochodzą z krajów, w których programowo wyrzucano Boga i niszczone człowieka, z krajów, w których los ludzi wzbudzał litość nie tylko u ludzi, ale także u Boga – płakało nad nimi Boże Serce. Ksiądz Kardynał mówił o konieczności odwrócenia tej tragicznej sytuacji i włączenia się w proces ewangelizacji. Oprawę muzyczną Mszy św. przygotowali stypendyści. Na koniec pobytu w Łagiewnikach modlili się przy grobie św. Faustyny.

Kolejnym punktem na szlaku pielgrzymki było Muzeum

Archidiecezji Krakowskiej. Tutaj również przyjęcie pracowników Muzeum było bardzo życzliwe i stypendyści mogli bezpłatnie podziwiać dzieła sztuki sakralnej oraz pamiątki związane z Janem Pawłem II.

Już przed wyjazdem z Krakowa pielgrzymi zatrzymali się na modlitwę w Sanktuarium Matki Bożej Płaszowskiej przy klasztorze księży sercanów, a w drodze powrotnej spotkali się z nowicjuszami w klasztorze sercańskim w Stopnicy koło Buska-Zdroju.

Pielgrzymka dostarczyła stypendystom wielu wrażeń, większość z nich była w Krakowie po raz pierwszy. Zapewne był to dla nich ważny moment w poznawaniu historii i kultury polskiej, a także możliwość dotykania miejsc drogi Ojcu Świętemu, Janowi Pawłowi II.

Ks. Ryszard Krupa SCJ

SCHOLARSHIP STUDENTS MAKE PILGRIMAGE TO KRAKÓW

One of the purposes of the John Paul II Foundation is to organize pilgrimages to holy places in Poland and Europe for its scholarship students. On the 18th and 19th of February of this year the students together with members of the Chapter of the Friends of the Foundation in Poland visited Krakow. The pilgrimage took them to some special holy places related to Cardinal Wojtyła, later Pope John Paul II.

The first place they visited was the Wawel Cathedral, a holy place especially important to the history, culture, and identity of Poland where the fate of many nations of East-Central Europe was decided. Their presence in the Cathedral was an opportunity to express gratitude to God for the heritage of the Servant of God John Paul II, and for the Foundation that he established. Msgr. Janusz Bielanski, pastor of the Cathedral, offered the Mass of gratitude and

preached the homily. He expressed his joy at their presence and invited them to join the beautiful procession of holy individuals, the first of which is St. Stanislaus, Bishop, then Saint Queen Jadwiga, who contributed so much to the intellectual and religious development of East-Central Europe. Thanks to the generosity of the pastor, the students were able to visit gratis the tombs of the kings and outstanding heroes of Poland as well as the bell towers, where they were able to touch the Zygmunt bell. After Mass the students were also able to visit the Wawel Castle. In the late afternoon the students were welcomed to the Archbishop's Palace. Cardinal Stanislaw Dziwisz, the head of the John Paul II Foundation, greeted them. The visit commenced in the chapel where the representatives of the Friends of the Foundation and the students expressed gratitude to the Cardinal for receiving them and for his personal role in the programs of the Foundation, especially for his interest in the Foundation Home in Lublin. In his remarks the Cardinal emphasized the importance of Krakow in the cultural and academic history of Poland. He pointed out how important this chapel was in the life of John Paul II, the place where he was ordained a priest, where he prayed, and where he wrote many documents. The Cardinal thanked the representatives of the Friends of the Foundation for their work and support of the Foundation Home in Lublin. The visit was concluded with the recitation of the prayer for the beatification of the Servant of God John Paul II.

The second half of the visit was spent in individual conversations. The Cardinal greeted each student individually, asked about his or her ethnic background and what course of studies they were pursuing. The Sisters of the Sacred Heart, who staff the Palace, prepared refreshments. In the evening the pilgrims attended a lecture by Prof. Grzegorz Przebinda of the Institute of East-Slavic Philology at the Jagiellonian University. For many years he has worked in the field of the

history and literature of Russia. He is the author of the book: *A GREATER EUROPE; THE POPE AND RUSSIA AND THE UKRAINE*. In his lecture he spoke about the relationship of John Paul II with the Orthodox Church, Greek Catholics in the Ukraine, and the changes in Russia.

Sunday morning the students attended Mass in the Sanctuary of Mercy in Lagiewniki. Cardinal Stanislaw Nagy was the celebrant. In the first part of his homily the Cardinal spoke on the subject of the readings of the Mass which referred to the forgiveness of sins and the role of the Church in extending the mercy of God in the

confessional which has its effects in eternity in the Kingdom of God. In the second half he addressed the students directly and emphasized that they come from countries where by design God was expelled and people were abused, from countries where the fate of the people elicited pity not only among people but also from God. The Cardinal spoke about the necessity of changing this tragic situation and becoming involved in the process of evangelization. The students prepared the musical program for the Mass. The students concluded their visit in Lagiewniki with a prayer at the grave of St. Faustyna. Next their pilgrimage took them to the Museum of the Archdiocese of Krakow. The staff of the Museum extended a warm welcome to the students and allowed them to visit gratis. They enjoyed looking at the objects of sacred art and the mementoes of John Paul II.

Before leaving Krakow the pilgrims stopped to pray at the Sanctuary of Our Lady of Plaszow at the monastery of the Fathers of the Sacred Heart and then they met the novices at the monastery of the Fathers in Stopnica near Buska-Zdroj.

The pilgrims were enriched by many wonderful memories. For many it was the first visit to Krakow. It was an important moment in their lives as they came to know Polish history and culture and to come in contact with many places so dear to Pope John Paul II.

PIERWSZA ROCZNICA ŚMIERCI JANA PAWŁA II WSPOMINANA W PARYŻU

Ta pierwsza rocznica śmierci Jana Pawła II nie mogła być tylko oddaniem mu hołdu, momentem wzruszenia, wspomnieniem jego niezwykle charyzmatycznej postaci. Trzeba nam teraz zatrzymać się przed tym ogromnym bogactwem spadku moralnego i intelektualnego, który nam pozostawił.

Koło paryskie, poza uroczystą Mszą świętą rocznicową w kościele polskim na Concorde i w Notre-Dame de

Pontoise pragnęło nadać temu spotkaniu charakter refleksyjny.

Msza święta koncelebrowana, pod przewodnictwem ks. prałata Stefana Wylężka przybyłego specjalnie z Rzymu, przez ks. infułata Stanisława Jeża, rektora PMK, ks. H. Szulborskiego, wicerektora i ks. proboszcza W. Szuberta dyrektora Studium Jana Pawła II w Paryżu zakończona została złożeniem wieńca przed popiersiem Jana Pawła II, w obecności państwa hr. Huberta i Izabeli d'Ornano.

Homilia ks. prałata Stefana Wylężka, administratora Fundacji Jana Pawła II w Rzymie, była szczególną okazją do podjęcia refleksji nad przekazanym nam duchowym dziedzictwem. Ksiądz Wylęzek przypomniał słowa, które Ojciec Święty skreślił na kartce i przekazał swoim najbliższym współpracownikom „**Nie lękajcie się patrzeć w wieczność (...) Miejcie odwagę żyć dla Miłości (...) Jestem radosny, wy też bądźcie ...**” i to niezapomniane: „**Szukałem Was, teraz przysłiście do mnie i za to Wam dziękuję**”. Przytoczył anegdotę z placu św. Piotra, kiedy abp Sandri ogłosił zgon Ojca Świętego i rozległy się, włoskim zwyczajem, olbrzymie brawa. „Dlaczego oni biją brawo?” zapytał sześciolatek, zaskoczony chłopiec. „Dlatego, że Papież wygrał” odpowiedziała, bez cienia zwątpienia, jego rówieśnica. I życie i śmierć Jana Pawła Wielkiego ujęte w tych najprostszych słowach.

Przypomniał ten moment, kiedy to wiatr przewracał kartki księgi liturgicznej leżącej na trumnie. Jak nie widzieć w tym znaku przemijających stron życia, ale może również wezwania do ... czytania tego Słowa, któremu Jan Paweł II służył i które przekazywał. „*Jan Paweł II zwiędził swój pontyfikat, zbierając lud chrześcijański wokół siebie i sprawiając, że cała rodzina ludzka została zjednoczona*” – powiedział Benedykt XVI.

Ks. Wylęzek mówił dalej o głodzie duchowym współczesnego świata i jak ważne jest, byśmy przekazywali mu to papieskie dziedzictwo. Dziedzictwo Papieża Świadka, który „uczył żyć i żył tak jak uczył”. Krótco przed tą pierwszą rocznicą, mówił dalej ks. Prałat, ukazała się druga część filmu - biografii Jana Pawła II. Pierwsza część nosiła tytuł: „Karol, człowiek, który został papieżem”, druga: „Karol, papież, który pozostał człowiekiem”. Świętość okazała się na miarę człowieka.

Trzeba nam teraz bez słabnięcia czytać, studiować, analizować Jego życie i dzieło oraz przekazywać je dalej. Nie jest to zadanie ani banalne ani abstrakcyjne.

W Notre Dame de Pontoise dr C. Tomkiewicz i pan J. Lesur czytali „Tryptyk Rzymski” – dzieło koronne o niezwykłym bogactwie, do którego trzeba nam stale

powracać. Msza święta w Pontoise koncelebrowana była przez wielu księży francuskich i polskich z całej diecezji a przewodniczył jej J.E. bp Jean-Yves Riocreux, który w swojej homilii podkreślił między innymi zaskakującą łatwość kontaktu Papieża z młodzieżą. Każdy z nas powinien przejąć się tym wezwaniem do znalezienia takiej samej drogi do młodych serc.

Podobne „2 godziny dla uczczenia Jana Pawła II” miały miejsce 22 kwietnia w katedrze w w Senlis, tym razem na zaproszenie biskupa Jamesa i wikariusza generalnego Grenier diecezji Amiens. Dr C. Tomkiewicz i pan J. Lesur czytali ponownie "Tryptyk Rzymski" – tym razem przy muzyce wybitnego organisty i kompozytora Claude'a Moreau.

CP

THE FIRST ANNIVERSARY OF THE DEATH OF JOHN PAUL II IN PARIS

The First anniversary of the death of John Paul II could not be only an occasion to honor him, a moment of emotion, a remembrance of his unusual charismatic person. We must now pause and recall the incalculable moral and intellectual riches he left us. The Friends of the Foundation in Paris offered a memorial Mass in the Polish church on Concorde and in Notre-Dame de Pontoise.

The mass was concelebrated with Msgr. Stefan Wylezek of Rome as the principle celebrant, Msgr. Stanislaw Jez, Rector of PMK, Rev. H. Szulborski, Vice-Rector, and the pastor, Rev. W. Szubert, director of the Research Center of John Paul II in Paris. The celebration was concluded with the laying of a wreath at the bust of John Paul II in the presence of Count and Mrs. Hubert and Izabela d'Ornano.

In his homily, Msgr. Wylezek, the Administrator of the John Paul II Foundation in Rome, stressed the spiritual heritage left for us by the Pope. Msgr. Wylezek recalled the few words the Holy Father wrote on a piece of paper and gave

to his closest associates: **“Do not be afraid. Look to eternity. . . Have the courage to live for Love. I am happy. Be happy, too.”** And the unforgotten: **“I looked for you, now you came to me and for this I thank you.”** He recalled an anecdote from St. Peter's Square. When Archbishop Sandri announced the death of the Holy Father, and according to Italian custom the people began to applaud, a surprised six-year old boy asked, “Why are they applauding?” His young friend beside him answered without a shadow of a doubt: “Because the Pope won.” John Paul II's life and death captured in these simple words.

The Monsignor recalled the moment when the wind turned the pages of the liturgical book that rested on the casket. How could one not see in this turning of the pages of the book of life, but also perhaps a summons to read the Word that he served and passed on. “John Paul II crowned his pontificate by gathering the Christian faithful around himself and thus unifying the whole human family,” said Benedict XVI.

Msgr. Wylezek spoke of the spiritual hunger of our contemporary world and how important it is for us to hand on to this world the papal heritage. It is a heritage of a witness who taught how to live and lived as he taught. Shortly before this first anniversary, said the Monsignor, the second part of the film-biography of John Paul II was issued. The first part was entitled, “Karol, the Man Who Became Pope”; the second: “Karol, the Pope, Who Remained a Man.” His was a human holiness.

Now we must read, study, and analyze his life – and pass it on to others. This is a task that is neither banal nor abstract.

At Notre Dame de Pontoise, Dr. C. Tomkiewicz and Mr. J. Lesur read John Paul II's, “The Roman Triptych,” a very rich poem to which we should repeatedly return. The main celebrant of the Mass that was celebrated at Pontoise was Bishop Jean-Yves Riocreux; many French and Polish priests of the diocese concelebrated. In his homily the Bishop emphasized

the ease and comfort with which John Paul II related to youth. And we have the obligation to find this same road to the hearts of the young. A similar “Two Hours Honoring John Paul II” took place on April 22nd at the Cathedral in Senlis, at the invitation of Bishop James and the Vicar-General Grenier of the diocese of Amiens. Dr. Tomkiewicz and Mr. J. Lesur read “The Roman Triptych,” with the accompaniment of the famous organist and composer, Claude a Moreau.

